

Dwumiesięcznik Fundacji Anny Florek

CZAS DZIECIŃSTWA

Numer 9 (Styczeń-Luty 2022)

Temat numeru:

*Ustalanie zasad
w domu i przedszkolu*

*Ćwiczenia
funkcji słuchowych*

ISSN 2720-0795

Czasopismo bezpłatne

W tym numerze

Słowem wstępu	3
Życzenia Anny Florek na Nowy Rok.	
Grudniowe wspomnienia	4
Marcin Dębiński opowiada o przygotowaniach do Wigilii .	
Moja historia	6
Wspomnienia Kariny Juragi-Horosz	
Znalezione w sieci	9
Khan Academy uczy od przedszkolaków do studentów	
Eksperymentujemy!	10
Doświadczenia związane z rozpuszczalnością.	
Recenzja książki edukacyjnej	11
„Przygody Innego. Bajki na rzecz integracji dzieci cudzoziemskich”.	
Co nam w duszy gra	12
Adam Dąbrowski opowiada o pięciolinii.	
Kącik behawioralny	14
Katarzyna Hamerlak opisuje jak należy pozytywnie wzmacniać dzieci.	
Gra planszowa „Sanki”	15
Planszówka na zimowe miesiące.	
Okiem psychologa	18
Monika Rosińska opisuje jak tworzyć zasady w przedszkolu i domu.	
Kalendarz	21
Poważne i niepoważne okazje do świętowania w styczniu i lutym.	
Kącik logopedyczny	23
Agata Lange omawia wady wymowy u dzieci w wieku przedszkolnym.	
Porady fizjoterapeuty	25
Ćwiczenia oddechowe	
Prawny poradnik awansowy	27
Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela.	
Reklama dla placówek z mniejszych ośrodków	29

Do Rodziców, Współpracowników oraz Przyjaciół Przedszkola i Fundacji

Dziękuję za każde spotkanie - wspólne i indywidualne - które miało miejsce w minionym 2021 roku. Dzięki otwartości, wzajemnej życzliwości znajdowaliśmy rozwiązania pojawiających się trudności, małych i dużych kłopotów oraz jak najmniej uciążliwe dla wszystkich dostosowania koniecznych ograniczeń. Pewnie dlatego odkrywaliśmy powody radowania się i ochotę do realizowania różnych przedsięwzięć - mikołajkowe przedstawienie, Dzień Kartofla, nowy przedszkolny ogródek.

Nasze przedszkolaki, choć są doskonale wtajemniczone w znaczenie takich słów jak " covid", „kwarantanna" i doświadczały konsekwencji z nimi związanych, kiedy były w przedszkolu, były radosne jak zawsze. Dziękuję Wychowawcom i Terapeutom, że tworzyli dzieciom atmosferę bez troski i radosnej zabawy, że pamiętali o przedszkolakach pozostających z różnych powodów w domach oraz, że uczyli dzieci tego pamiętania o nieobecnych koleżankach i kolegach. Więż i troska – to ważne wymiary, które trzeba rozwijać i pielęgnować.

Nowy Rok 2022 niech będzie rokiem obfitującym w dobro i we wszystko czego pragniecie dla siebie, dla Waszych Bilskich, dla naszej Ojczyzny i dla Świata. Niech Uważność, Troska i Szacunek będzie motywacją w podejmowaniu wszelkich działań względem siebie i względem innych. Szczęśliwego Nowego Roku 2022!

Anna Florek

psycholog, dyrektor, twórca autorskiego programu edukacyjno-wychowawczego przedszkola, autorka licznych publikacji na temat integracji, edukacji przedszkolnej i współpracy z rodzicami. Rzeczoznawca MEN i ekspert ORE (dawniej CMPP-P), Kuratorium Mazowieckiego. Prowadzi wykłady i ćwiczenia na warszawskich uczelniach (UKSW, UW, APS). Wielokrotnie nagradzana medalami za swoją działalność na rzecz edukacji i integracji.

Każdy grudzień pozostanie na długo w naszej pamięci dzięki wspomnieniom związanym ze świętowaniem Bożego Narodzenia. W Polsce jest to jedna z tych chwil, które łączą rodziny i lokalne społeczności.

Wspólne kolędowanie w 2019 roku

Od wielu lat nasza przedszkolna Wigilia też wpisywała się w tą specyfikę. Swój charakter i wyjątkowość uroczystość ta zawdzięczała zaangażowaniu się wszystkich jej uczestników: dzieci i ich rodziców, personelu, dyrekcji oraz przyjaciół Społecznego Przedszkola Integracyjnego. W zeszłym oraz mijającym roku było inaczej. Niestety sytuacja epidemiczna w kraju nie pozwoliła nam wrócić do dawnych tradycji. A przecież tak niedawno dziękowaliśmy naszym przedszkolakom za to, że tak ładnie zaprezentowały to, czego uczyły się podczas przygotowań do uroczystości oraz za wywołane przez nie łzy wzruszenia na twarzach widzów i za ciche westchnienia, które dało się słyszeć wtedy z widowni.

Rodzinom naszych podopiecznych byliśmy wdzięczni za liczne przybycie. Zarówno my jak i dzieci docenialiśmy czas, który przeznaczycie wtedy Państwo, aby być z nami. Pamiętam też rodziców, którzy pomogli nam przygotować sale do występu dzieci a potem odciążyli nas ustawiając meble na swoje miejsce tak, abyśmy w poniedziałek znów mogli pracować jak co dzień z dziećmi. Nie mniej byliśmy wdzięczni tym wszystkim osobom, które przyniosły wigilijne opłatki oraz smakołyki na poczęstunek.

W tym roku, aby dać choć namiastkę takich wspomnień robiliśmy zdjęcia i filmy dokumentując przebieg przygotowań do Świąt Bożego Narodzenia w każdej z młodszych grup. Wychowawcy przygotowali z nich prezentacje a potem udostępnili je rodzicom. Część ze zdjęć trafiła też na naszą stronę internetową oraz na profil facebookowy, aby pokazać innym placówkom wychowania przedszkolnego, że mimo pandemii nie trzeba rezygnować z aktywności dzieci powiązanych ze Świątami i uroczystościami. Zerówka poza zdjęciami przedstawiającymi codzienne życie przestała rodzicom wideo z przygotowywanych w grudniu jasełek.

Mam nadzieję, że to będą już ostatnie wspomnienia z nietradycyjnych przygotowań do Świąt. A po cichu liczę też, że za rok będę mógł w styczniowym numerze napisać o występach dzieci, o łzach wzruszenia i uściskach oraz życzeniach, które będę miał na świeżo w pamięci. I choć nie jest to jeszcze wspomnienie, to z tą miłą myślą pozostawiam Państwu.

*Przygotowania do Wigilii
w 2021 roku.*

Akcja „Przekaż 1% podatku”

Możecie Państwo przeznaczyć 1% podatku dochodowego od osób fizycznych na rzecz Fundacji CZAS DZIECIŃSTWA. Pieniądze trafią do nas dzięki współpracy z Fundacją Młodzi-Młodym. Aby nas wspomóc należy uzupełnić PIT danymi:

Numer KRS: **0000270261**   Cel szczegółowy: **CZAS DZIECIŃSTWA 9272**

Do naszego przedszkola trafiłam zaraz po studiach. Byłam świeżo upieczonym magistrem sztuki. Wróciłam z Białegostoku i postanowiłam poszukać tu pracy. W książce telefonicznej znalazłam kilka numerów, ale pierwszy pod który zadzwoniłam to było właśnie przedszkole na Wolumenie. Odebrała wtedy pani Danusia a ja zapytałam: czy mają rytmiczkę w przedszkolu. Usłyszałam, że nie mają i poproszono mnie

Pani Karina uczy dzieci polskich tańców podczas Balu Karnawałowego

o skontaktowanie się za parę dni, bo akurat nieobecna jest pani dyrektor. Okazało się, że pierwszy telefon, który wykonałam był trafnym wyborem. Dostałam pracę i w przeciągu tygodnia byłam już w przedszkolu. Na początku trafiłam na zastępstwo za jednego z wychowawców a potem już prowadziłam planowo zajęcia z rytmiki. I tak trwa to już od ponad 20 lat.

Przedszkole było zupełnie inne od tych, które znałam i pamiętałam jeszcze ze swojego dzieciństwa. Atmosfera, którą tutaj zastałam można nazwać rodzinną. Pani Ania ciepło i z ogromną życzliwością podchodziła do mnie. Zachęcała mnie, abym została wychowawcą, ale moim założeniem było pozostanie muzykiem. I jestem muzykiem do dzisiaj. Uczę również w szkołach podstawowych. Miałam też edukacyjny epizod z osobami dorosłymi (prowadziłam zajęcia dla studentów). W swojej macierzystej szkole prowadzę też chór szkolny. Mieliśmy już trochę występów. Uczestniczyliśmy w serii koncertów. Zdobywaliśmy wyróżnienia.

Praca z dziećmi jest dla mnie ogromnie satysfakcjonująca. Muszę zdradzić, że panią od rytmiki chciałam być już w wieku 4 lat. Po prostu uwielbiałam swoją panią od rytmiki, która była przesympatyczną kobietą. To było moje marzenie i zrealizowałam je.

Trudności? Nigdy nie miałam problemów z podejściem do dzieci. Praca z nimi daje pełną satysfakcję. Daje spełnienie moich oczekiwań i zadowolenia z pracy. W tej pracy nie musiałam niczego pokonywać poza odległością, która jest znacząca. Na początku poza dojazdami nie zauważyłam żadnych trudności. Jako, że nie miałam wcześniej styczności z dziećmi niepełnosprawnymi to musiałam poznać specyfikę pracy z nimi. Przeszłam wiele szkoleń i wydaje mi się, że wiem jak z nimi pracować. Nie stanowiło dla mnie problemu dostosowanie się do wymagań terapii behawioralnej, gdy zaczęła ona być wiodącą terapią w naszym przedszkolu. Osobistą satysfakcją jest dla mnie to, że dzieci, które wychodzą z terapii indywidualnej jako pierwsze zajęcia grupowe mają właśnie rytmikę. Tu pokonują te swoje trudności z aklimatyzowaniem się w szerszym gronie.

Moja mądra rada dla nauczycieli, którzy nie mają przygotowania muzycznego to:

„Nie przejmować się tym, że ktoś twierdzi, że nie umiecie śpiewać. Bo każdy umie śpiewać. Dziecku należy śpiewać obojętnie czy ktoś umie śpiewać czysto czy nieczysto. Bo dzieci lubią kontakt z żywą muzyką i żywym głosem. Jak widzą, że ktoś śpiewa to same też chcą śpiewać.”

W swojej pracy staram się, aby moje zajęcia były aktywne. Staram się wybierać ciekawe piosenki np. związane z porami roku, z uroczystościami przedszkolnymi i wydarzeniami dziejącymi się w Polsce. Planuję tak, aby na zajęciach był zawsze rekwizyt. Coś co przyciągnie uwagę dzieci. Na

przykład instrument, na którym da się zagrać lub muszla z wakacji, z której dobiega szum fal Adriatyku. Staram się też kształtować uczucia estetyczne przedszkolaków. Tak aby ich umuzykalniać i rozwijać ich wewnątrz od strony muzycznej. Wiem, że do dziecka łatwiej przemówimy śpiewem niż wypowiedzanymi słowami.

**„Do dziecka łatwiej przemówimy śpiewem
niż wypowiedzanymi słowami.”**

Plany na przyszłość? Nie widzę się w innym zawodzie. Chcę dalej pracować z dziećmi. Spełniać swoje marzenia związane z rozwojem zawodowym. Staram się cały czas szkolić i doksztalać. Mam więc nadzieję, że nie jestem w martwym punkcie swojego rozwoju. A jeśli jestem to zawsze proszę, aby ktoś mi o tym powiedział, że powinnam coś jeszcze zmienić w sobie albo w swojej pracy. Jestem otwarta na innowacje.

Jakiej muzyki słucham? Różnorodnej. Oczywiście muzyka klasyczna ale nie tylko. Bardzo lubię bluesa i jazz. Swego czasu słuchałam też mocniejszych brzmień – rocka. Ulubionym utworem jest „What a wonderful world” Louisa Armstronga. Poza muzyką uwielbiam czytać i kilka lat temu odkryłam jak wspaniałe jest wspinanie się po górach. Góry uwielbiam, ale niestety nie mogę zbyt często tam bywać. Kiedy nie mogę się wspiąć to czytam o nich i o ich zdobywcach. I tak łączą się te dwie pasje.

Karina Juraga-Horosz

Magister sztuki ze specjalizacją w prowadzeniu zespołów wokalnie-instrumentalnych, oligofrenopedagog. Prowadzi chór dziecięco-młodzieżowy. Uczy muzyki w Szkole Podstawowej, w Gimnazjum i w Szkole Specjalnej. Jest przewodniczącą Sekcji Rodziców przy Towarzystwie Pomocy Głuchoniewidomym. W Przedszkolu prowadzi zajęcia rytmiczne oraz konsultuje program dziecięcych występów.

Miejscem, które warto odwiedzić jest portal **khanacademy.org**. Jest to projekt non-profit, którego celem jest promowanie bezpłatnego dostępu do wiedzy z każdego miejsca na świecie.

Najbardziej rozbudowane są tematy dotyczące matematyki oraz informatyki. Ale w potralu można też nauczyć się wiele na temat historii, fizyki, ekonomii, biologii lub chemii. Materiały są udostępnione po angielsku, ale dzięki grantom PKO BP wiele z nich (zwłaszcza tych związanych z edukacją najmłodszych) zostało już przetłumaczonych na język polski.

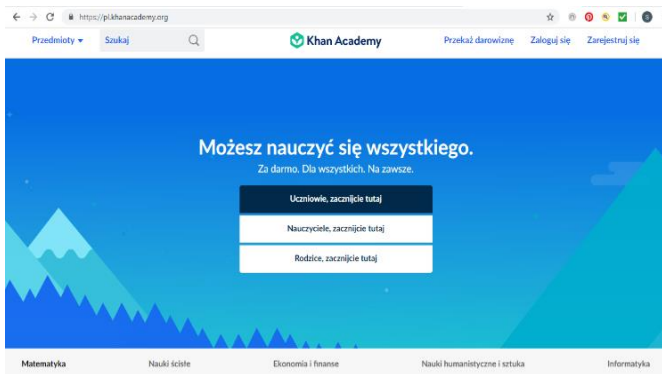
Ćwiczenia i filmy udostępnione w portalu mogą zostać wykorzystane bezpośrednio przez dzieci. Można je również wykorzystać jako inspiracja przy przygotowywaniu zajęć dydaktycznych.

Dzięki oglądaniu oryginalnych filmów po angielsku (jeśli nie korzystamy z tłumaczenia) i napisom w różnych innych językach Khan Academy może być ciekawym kursem języka obcego.

Ciekawostka

Założycielem portalu jest Salman Khan, który w 2004 roku zaczął udzielać na odległość korepetycji z matematyki swojej kuzynce Nadii.

Gdy rodzina i przyjaciele zaczęli prosić o podobną pomoc zaczął umieszczać swoje lekcje w YouTube. Popularność tych filmów sprawiła, że w 2009 roku Khan odszedł z pracy w całości skupił się na tworzeniu filmów edukacyjnych i udostępnianiu ich za darmo w ramach "Akademii Khana".

Luty jest najzimniejszym miesiącem w Polsce. Nie będzie więc problemu z przyniesieniem śniegu lub lodu z podwórka. Gdyby jednak był kłopot, to warto wcześniej przygotować sobie przynajmniej 3 plastikowe kubeczki z wodą w zamrażalniku. Potrzebne też będą szalik lub czapka, suszarka do włosów oraz 3 miski.

W sali pokazujemy dzieciom lód i prosimy o przewidzenie co stanie się, gdy zostawimy lód w misce (najczęstsza odpowiedź to „stopi się”). Drugi kawałek lodu wkładamy do miski, całość otulamy szalikiem oraz czapką i prosimy o przewidzenie co stanie się (najczęstsza odpowiedź to „stopi się” a gdy dopytujemy czy szybciej niż bez szalika to dzieci potwierdzają). Ostatni kawałek lodu wkładamy do miski i zbliżamy do niego włączoną suszarkę. Pytamy dzieci, co stanie się jeśli ją skierujemy (a wraz z nią ciepłe powietrze) na lód? (Najczęstsza odpowiedź to „stopi się najszybciej.”)

Przeprowadzamy jednocześnie zaplanowane eksperymenty przez czas potrzebny na stopienie lodu przez gorące powietrze z suszarki. W tym czasie lód w pierwszej misce stopi się bardziej niż lód schowany w szaliku. Jeśli kawałki lodu były równe na początku to można porównać ich końcowe wielkości. Jeśli bryłki nie były równe to bardziej wiarygodnym sposobem porównania będzie ilość stopionej wody (można to zmierzyć przelewając do identycznych szklanek).

Wyjaśnienie

Dzieci nie dziwią się temu, że lód topi się w ciepłym pomieszczeniu. Trafnie przewidują, że gorące powietrze z suszarki znacząco przyspieszy ten proces.

Do tego przyzwyczajane są, że szalik i czapka są częścią tzw. „ciepłego ubrania”. Ich własne doświadczenia, że w czapce i szaliku jest im cieplej niż bez nich, wpływają na tą ocenę. Jednak czapka i szalik to jedynie izolatory.

Zatrzymują ruch ciepła. Dzięki nim ciepłe rzeczy i osoby pozostają ciepłe a zimne dalej są zimne. Podobnie działa termos.

„Przygody Innego. Bajki na rzecz integracji dzieci cudzoziemskich” to publikacja naukowo-metodyczna. Ma to swoje zalety w postaci merytorycznego wprowadzenia prezentującego wyniki badań na temat postrzegania obcokrajowców przez dzieci. Z drugiej strony nie każdemu dobrze się czyta naukowy język takich opracowań.

Po wprowadzeniu są wzory dwóch ankiet do przeprowadzenia przed rozpoczęciem i po zakończeniu projektu. Jako, że wymagają indywidualnej rozmowy z każdym dzieckiem a także zrobienia przez nie pracy plastycznej na temat „Ja i cudzoziemiec” (wraz z jej omówieniem przez dziecko) to przestaje być dziwne, że do realizacji projektu potrzebni będą wolontariusze. O nich i ich wrażeniach z realizacji poprzedniej edycji programu mówi kolejny fragment książki. Ostatnią częścią w pierwszym rozdziale jest spis publikacji z podziałem na 8 dziedzin, z których może wynikać postrzeganie ludzi jako Innych. Dodatkowo omówiono tu parę praktycznych aspektów korzystania z takich lektur. Z punktu widzenia osoby pracującej z małymi dziećmi najciekawsze wydaje się ósme zestawienie, czyli bajki z różnych stron świata.

Drugi rozdział zaczyna się od prezentacji samego programu „Przygody

Innego”. Są też opisane czynniki ułatwiające realizację programu na terenie Podlasia a także akty prawne wspomagające inicjatywy na rzecz integracji. Następnie znajdziemy scenariusze przykładowych zajęć z dziećmi. Każdy z nich poprzedzony jest bajką lub historią wprowadzającą w omawiany temat. Niektórych w tych bajkach może razić potoczny język w treści wypowiedzi bohaterów. Choć pewnie starszym dzieciom łatwiej w ten sposób będzie utożsamić się z przygodami bohaterów.

Pięciolinia ...

Historia jej jest niezwykła, zaczynano od jednej linii a mamy obecnie najdoskonalszy zapis na pięciu liniach. Palców u ręki mamy PIĘĆ! I to jest nasza pięciolinia, ściągawka która jest zawsze dostępna. Kiedy popatrzymy na wewnętrzną stronę dłoni, rozczapiemy palce, to palec mały znajdzie się na dole a kciuk na górze. Mały palec na dole jest linią pierwszą a kciuk piątą. Druga linia to palec serdeczny, trzecia linia środkowy a palec wskazujący jest linią czwartą.

Nasza personalna pięciolinia zaczyna się od dołu (mały palec) linią 1 a kończy na kciuku linią 5. Przestrzenie między liniami (palcami) nazywa się polami albo między-liniami. Pierwsze pole jest na dole, pomiędzy linią 1 a 2, drugie między 2 a 3, kolejne trzecie pole między 3 a 4 linią i ostatnie czwarte między 4 a 5.

Nuty są zapisywane na pięciu liniach głównych oraz na polach. W drugim wypadku nuta zapisana na polu może być opisana w następujący sposób. Nuta znajduje się na polu 1. Inaczej.. nuta znajduje się między linią 1 a 2, albo ta sama nuta znajduje się pod drugą (2) linią główną, albo znajduje się nad pierwszą (1) linią główną. Wszystkie określenia położenia nuty są poprawne!

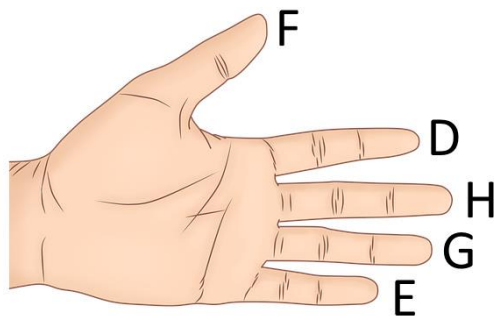
A teraz nazwy nut na pięciolinii.

Odczytujemy nutki z pięciolinii z narysowanym kluczem muzycznym wiolinowym, który posiada synonimy; klucz G albo klucz skrzypcowy. Zaczynamy od linii „1” (mały palec!) **E**, Linia „2” (serdeczny) **G**, Linia „3” (środkowy) **H***. Linia „4” (wskazujący) **D**. Linia „5” (kciuk) **F**

Teraz czas na zapamiętanie nut na pięciolinii... **E G H D F**

Mnemotechnika; **E**wa -1 **G**otuje -2 **H**erbatę -3 **D**la -4 **F**ranka -5

* w POLSKIM ZAPISIE nutowym LITERA **B** JEST ZAMIENIONA NA **H** !

Nuty na polach 1-4 mają nazwy **F A C E** co łatwo skojarzyć ze słowem angielskim „face”.

Mamy teraz zabawę non stop w odczytywaniu nut na pięciolinii, używamy naszej dłoni, palców i przestrzeni między palcami zawsze kiedy nie mamy nic do zrobienia

i „nudzimy” się ...

Teraz o „Do Re Mi Fa Sol La Si Do” Jest to powszechnie znany alfabet ale do śpiewania!

Odpowiednikiem jego są literowe nazwy nut „C D E F G A H C”

Polacy, Czesi, Niemcy, do grania na instrumentach używają nazw literowych. Nuta na dole pod pierwszą linią główną nazywa się „D” jak **D**ół

Nuta na górze nad piątą linią główną nazywa się „G” jak **G**óra

Adam Dąbrowski

Magister sztuki. Wieloletni muzyk L'orchestre Symphonique Conservatoire National de Tunis oraz były nauczyciel muzyki w szkole francuskiej i arabskiej. Pracował również jako nauczyciel muzyki w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia im. Oskara Kolberga, w Fundacji im. Karola Szymanowskiego oraz w Społecznym Przedszkolu Integracyjnym Fundacji CZAS DZIECIŃSTWA.

SPOSOBY WZMACNIANIA PRAWIDŁOWEGO ZACHOWANIA

W stosowanej analizie zachowania są opracowane narzędzia, które poprzez wzmacnianie mają zwiększyć i utrzymać w czasie prawidłowe zachowanie. Do tych procedur należą między innymi:

1. Różnicowe wzmacnianie niekompatybilnych zachowań – **DRI**
(differential reinforcement of incompatible behavior)
2. Różnicowe wzmacnianie alternatywnych zachowań – **DRA**
(differential reinforcement of alternative behavior)
3. Różnicowe wzmacnianie innych zachowań – **DRO**
(differential reinforcement of other behavior)

Różnicowe wzmacnianie niekompatybilnych zachowań (DRI) polega na wzmacnianiu zachowania niemożliwego do wykonania jednocześnie z zachowaniem wybranym przez nas do redukcji (zmniejszenia intensywności lub częstotliwości występowania). Zachowania nie mogą jednocześnie ze sobą istnieć w tym samym czasie. Na przykład, jeśli modyfikujemy zachowanie polegające na machaniu rękami, zachowaniem niekompatybilnym będzie trzymanie rąk spokojnie. Gdy dziecko często krzyczy, zachowaniem przeciwstawnym jest cisza. Zastosowanie DRI oznacza w tym przypadku, że będziemy wzmacniać każde trzymanie rąk spokojnie a w drugim przypadku każdy moment ciszy u danego ucznia/przedszkolaka.

Gdy dziecko najczęściej nie wykonuje poleceń i jest nastawione negatywnie na nasze propozycje, to każdą sytuację, w której podąży za naszym poleceniem, powinniśmy wzmacniać. Zastosujemy w ten sposób DRI, bo nagradzamy zachowanie przeciwne do zachowania niepożądanego. W tym przypadku wykonanie polecenia nie da się pogodzić z jego niewykonaniem – są one niekompatybilne. A na tym właśnie polega DRI.

Celem gry jest jak najszybsze zjechanie sankami w dół góry. Obaj gracze rozpoczynają od pól oznaczonych sankami i poruszają się na zmianę. Poruszać się wolno tylko po polach własnego koloru w kierunku najbliższego i leżącego niżej pola. Wygrywa ten, kto pierwszy dotrze do ostatniego dużego prostokąta.

WARIANT I (łatwiejszy)

Do gry używana będzie kostka z liczbami 0 i 1. Zero oznacza, że sanki wbiły się w śnieg i nie jadą a jedynek, że przesuwają się o 1 pole. Można też użyć zwykłej kostki i poruszać się jedynie po wylosowaniu parzystej liczby. Jeśli jest to zbyt trudne pojęcie, to ruch następuje, gdy wypadnie 4, 5 lub 6 oczek, ale zawsze o 1 pole. Gracze rzucają na zmianę.

WARIANT II (trudniejszy)

Do gry potrzeba będzie 3 zwykłych kostek. Każdy z graczy dostaje swoją kostkę do zaznaczania prędkości a jedna jest wspólna i gracze rzucają nią na zmianę. Na początku na tych posiadanych przez graczy, czyli **Kostkach Prędkości** ustawiamy 1. Jeśli gracz wyrzuci w swojej kolejce więcej niż pokazuje jego Kostka Prędkości to może przesunąć się o 1 pole. Jeśli przesunął swój pionek to przestawia kostkę prędkości na 2 oczka. Jeśli nie, to kostka prędkości pokazuje dotychczasową liczbę. Kolejka przechodzi na drugiego gracza, który postępuje analogicznie. W następnej swojej kolejce gracz musi rzucić więcej niż pokazuje jego Kostka Prędkości. Jeśli mu się uda to przesuwa się o tyle pól, ile pokazuje Kostka Prędkości (a nie tyle ile wyrzucił) a po ruchu przestawia ją na kolejną liczbę. Wejście na duży prostokąt kończy ruch i grę.

Gra może być pomocą dydaktyczną podczas **Światowego Dnia Śniegu** obchodzonego 20 stycznia.

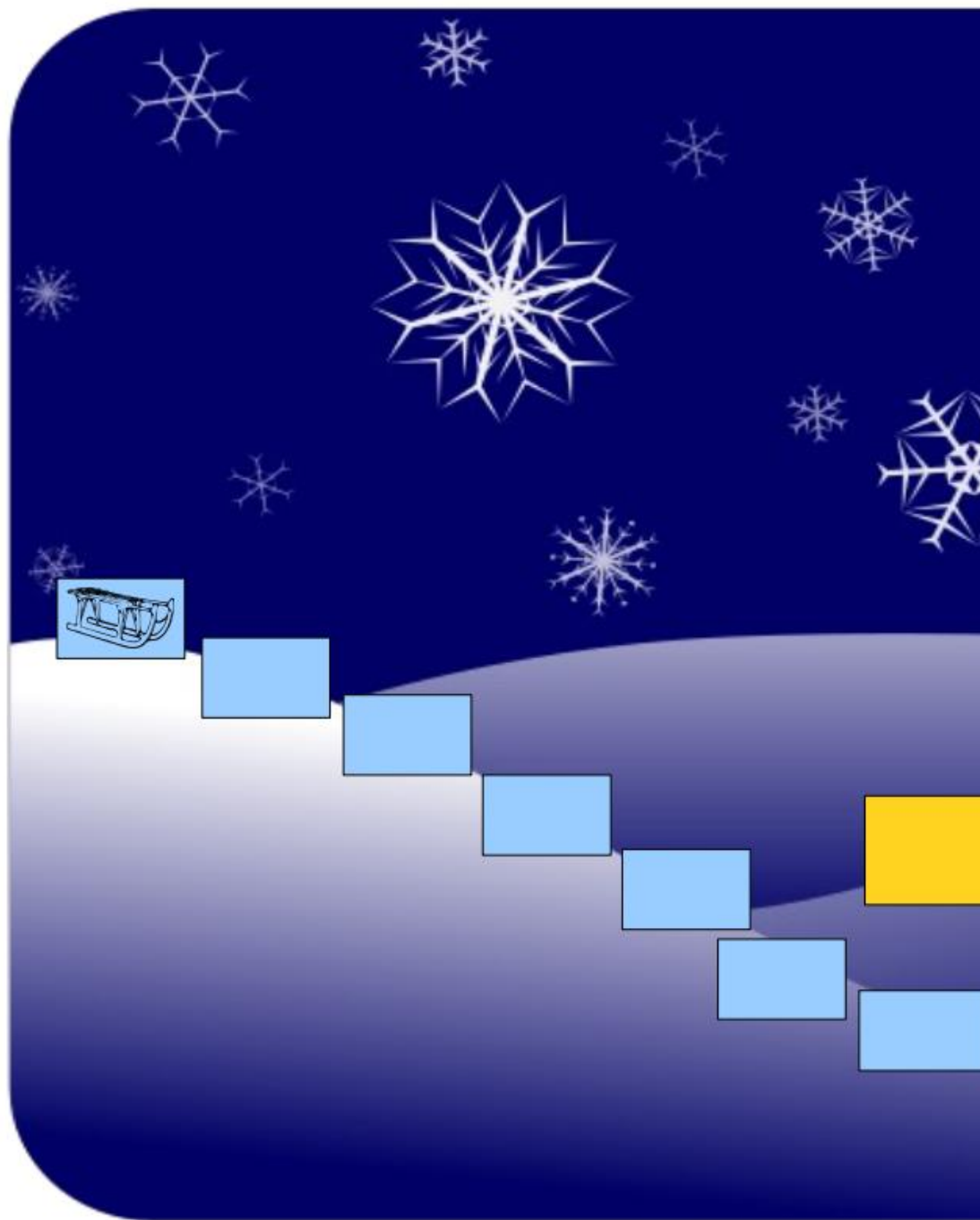
Ciekawostka

„Sanki” są grą udostępnioną za darmo w ramach projektu edukacyjnego „Basiowe Gry Planszowe”.

Projekt tworzą w wolnym czasie Karolina oraz Marcin Dębińscy i jest on dostępny pod adresem:

www.debinski.edu.pl

GRA PLANSZ

OWA SANKI

BG Basiowe Gry Planszowe
Darmowe Gry dla Przedszkolaków

Jak tworzyć zasady w przedszkolu i domu?

Po co są zasady?

To, co ułatwia życie nam i innym osobom w każdej społeczności to przestrzeganie zasad. Zasady to nic innego, jak zespół obowiązujących w danym środowisku norm, które wskazują, w jaki sposób powinniśmy się zachowywać w różnego rodzaju sytuacjach. Zasady są przedstawiane zazwyczaj w formie informacji, nakazu lub zakazu. W takim ujęciu zasady dotyczące relacji międzyludzkich nie różnią się zbytnio od zasad ruchu drogowego.

Jak dzieci uczą się zasad?

Małe dzieci uczą się zasad tak jak i wielu innych umiejętności, czyli poprzez obserwację i naśladowanie. Dzięki obserwowaniu swoich najbliższych wiedzą one, jakie zachowania są akceptowane, a jakie są niewłaściwe. Wskazują na to nie zawsze kontrolowane reakcje opiekunów (np. mama uśmiecha się, przytula versus marszczy czoło, mówi stanowczym głosem). Kolejną podstawową formą uczenia się życia w społeczeństwie jest naśladowanie zachowań ważnych osób (np. rodzice mijając sąsiadów mówią „dzień dobry”). Czasem jednak tego rodzaju „naturalne” sposoby okazują się niewystarczające. Czasem przyczyna tkwi w trudnościach rozwojowych dzieci (np. niektóre dzieci ze spektrum autyzmu czy z nadpobudliwością psychoruchową), czasem w niejednorodnych oddziaływaniach wychowawczych (np. inne zasady ma tata, a inne mama).

Jak formułować zasady?

Mimo że czasem zasady przybierają formę zakazów, to w przypadku dzieci jest to mało efektywny sposób. Mówiąc dziecku czego mu nie wolno (np. „Nie wolno wrywać zabawek”), nadal nie dajemy mu wskazówek, w jaki

sposób powinno się zachować, kiedy chce bawić się zabawką kolegi lub koleżanki (brata lub siostry). Dobrze sformułowane zasady są podpowiedzią właściwej formy zachowania (np. „Kiedy chcemy pobawić się zabawką kolegi lub koleżanki (brata lub siostry), pytamy o zgodę”). Dobrze jest kiedy zasady nie są narzucane z góry przez osobę dorosłą, a stanowią efekt „burzy mózgów”, negocjacji. Kiedy dzieci biorą aktywny udział w tworzeniu zasad, kiedy same lub ze wsparciem dorosłego potrafią uzasadnić, dlaczego przestrzeganie danej zasady jest ważne, to częściej dostosowują się do nich (np. „Jeśli zapytam o zgodę, to: 1) koleżanka lub kolega (brat lub siostra) chętniej mi pożyczą zabawkę; 2) inne osoby też będą pytać o zgodę, gdy będą chciały się bawić moją zabawką”). Ważne jest również, aby zasad przestrzegali wszystkie osoby, które je ustalają, czyli zarówno dzieci jak i dorośli (np. jeśli chcemy pożyczyć od dziecka flamaster czy ołówki, które ma w piórniku, zapytajmy je o to). „Dowodem” akceptacji ustalonych zasad jest własnoręczne podpisanie się pod nimi wszystkich osób, które je tworzyły (jeśli dziecko nie umie podpisać się swoim imieniem może zaznaczyć swoją zgodę narysowanym przez siebie symbolem).

Reguły tworzenia zasad:

- *krótkie*
- *jasne i konkretne, ze wskazówką jak należy się zachowywać*
- *formuły pozytywne – jak się zachowywać*
- *jednocześnie można wprowadzać maksymalnie 3 zasady, lepiej jednak pojedynczo*
- *zasady powinny być modyfikowane, jeśli okażą się niewystarczające*
- *obowiązują dziecko i dorosłych (nauczycieli/rodziców)*

Przy formułowaniu zasad, które są związane z wypełnianiem obowiązków warto wprowadzić tzw. zasadę Premacka, która sprowadza się do następującej zależności: „najpierw obowiązek, potem przyjemność” (np. „Najpierw sprzątnąmy zabawki, potem oglądamy bajkę”). Przed jej

wprowadzeniem warto zaobserwować, które aktywności dziecko wykonuje chętnie, których zaś unika. Wprowadzenie zależności między przyjemnością, a poprzedzającym ją obowiązkiem zapobiega wielu trudnym zachowaniom u dzieci, czy nieprzyjemnym sytuacjom u dorosłych (np. konieczność wykonania zaległej pracy po odcinku ulubionego serialu).

David Premack (1925-2015) – amerykański psycholog poznawczy i filozof pozytywizm logiczny), prymatolog. Jest autorem licznych doświadczeń z zakresu behawioryzmu (analizował teorię wzmocnień, wykonując badania zmian zachowań dzieci i zwierząt doświadczalnych). Jest twórcą zasady, dotyczącej wzmocniania zachowań mniej prawdopodobnych przez bardziej prawdopodobne.

Zasada Premacka: „Przyjemność przed wykonaniem zadania czyni zadanie karą, przyjemność po wykonaniu zadania czyni je czynnością zyskowną”.

(za: www.wikipedia.org)

Zasady a wolność i akceptacja

Zasady wyznaczają granice, w których się poruszamy, granice, które są ważne zarówno dla dzieci jak i dorosłych. Dzięki nim dzieci czują się bezpieczne (wiedzą czego oczekują od nich inni) i akceptowane. Zasady stanowią swego rodzaju wychowawczy drogowskaz dla rodziców i nauczycieli – gdzie jest wolność dziecka, miejsce na eksperymentowanie, popełnianie błędów, a gdzie jest uczenie reguł życia społecznego. Paradoksalnie więc tworzenie zasad nie ogranicza wolności czy akceptacji dla różnych zachowań dziecka, lecz je zwiększa.

Literatura:

Kołakowski A., Pisula A. (2017), Sposób na trudne dziecko. Przyjazna terapia behawioralna, GWP.

4.01 – Dzień Spaghetti i Światowy Dzień Braille’a

6.01 – Światowy Dzień Filatelisty

18 stycznia

Dzień Kubusia Puchatka

19.01 – Dzień Popcornu

20.01 – Dzień Wiedzy o Pingwinach

22 stycznia Dzień Dwidka

21 stycznia Dzień Babci

28.01 – Dzień Piszczalek i Fajerek

31 stycznia

Dzień Zebry

TVI

Pomysł

W kalendarzu znajdziemy wiele dni, które są inspiracją do wyboru tematu tygodniowego.

Mogą one być też przerywnikiem i okazją, aby wszystkie grupy w placówce mogły zrobić to samo lub przynajmniej skupić się wokół jednego tematu. Mogą stać się lokalną tradycją - okazją do spotkania integracyjnego dzieci, rodziców i personelu placówki.

Dni oznaczone na obrazkach będą miały szczególnie charakter w Społecznym Przedszkolu Integracyjnym Fundacji CZAS DZIECIŃSTWA a zaznaczone na zielono będą miały jedynie aspekt kulinarny.

2.02 – Dzień Handlowca i Dzień Niedźwiedzia

3.02 – Dzień Ciasta Marchewkowego

10.02 – Dzień Mincerza

11.02 – Świątowy Dzień Chorego

13.02 – Świątowy Dzień Radia

14.02 – Walentynki

17.02 – Dzień Kota

21.02 – Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego

24.02 – Dzień Tosta

25.02 – Świątowy Dzień Powolności

*Świętowanie Dnia Dinozaura jest przesunięte na 25.02

27.02 – Dzień Niedźwiedzia Polarne

Ciasto do pizzy pani Małgosi

Składniki:

- 500g mąki pszennej najlepiej typ 00
- 1 szklanka ciepłej wody - 250 ml
- łyżka oliwy
- po płaskiej łyżeczce suchych drożdży, soli i cukru

Przepis:

W dość dużej misce wymieszajcie wszystkie składniki (zostaw trochę mąki do posypania blatu na koniec). Ciasto wyrabiajcie ręcznie lub mikserem przez przynajmniej 10-15 minut, aż do powstania masy nie przylepiającej się do miski. Potem ciasto zostawcie na godzinę w misce przykrytą ściereczką. Następnie wyjmijcie je na blat lekko posypany mąką i wyrabiajcie kilka minut. Potem rozwałkujcie lub rozciągajcie. Ciasto piecze się w 250°C przez 7 minut.

Ćwiczenia funkcji słuchowych dla dzieci starszych

Ćwiczenia funkcji słuchowych u dzieci starszych to nie tylko ogólne rozwijanie percepcji słuchowej, ale również przygotowanie do nauki czytania, pisania ze słuchu, kształtowanie analizy i syntezy słuchowej. Poniższe ćwiczenia pomogą dziecku w słuchaniu i wykonywaniu poleceń nauczyciela, koncentracji na zadaniach słuchowych pojawiających się w edukacji szkolnej. Krótko mówiąc: przedstawione propozycje ćwiczeń ułatwią dziecku funkcjonowanie w szkole na wielu płaszczyznach.

1. Odbiór dźwięków:

- porównywanie wrażeń słuchowych z zastoniętymi i odstoniętymi oczami, rozmawianie z dzieckiem o znaczeniu słuchu w naszym życiu,
- wspólne słuchanie muzyki i opisywanie swoich wrażeń słuchowych,
- dostrzeganie dźwięków w otoczeniu - również tych, których w danej chwili nie słychać bądź tych, które przed chwilą się zakończyły.

2. Lokalizowanie źródła dźwięku:

- określanie, skąd dobiega dany dźwięk- czy słychać go z góry, z dołu, za oknem, w kuchni, w łazience itp.,
- chowanie „cichej” zabawki w różnych miejscach i odnajdywanie jej (oczy mogą być zastonięte)- „cichą” zabawką jest tykający zegar, głośnik z cichą muzyką.

3. Rozróżnianie dźwięków:

- wydawanie dźwięków przez różne przedmioty, takie jak: rolka po papierze, tuba wykonana z kartki papieru, gwizdek, metalowa rurka - opisywanie tych dźwięków lub wykorzystanie tych przedmiotów do zabawy w zagadki słuchowe.

- kategoryzowanie przedmiotów ze względu na wydający przez nie dźwięk - wykonanie listy tych przedmiotów bądź wskazanie ich w domu (które przedmioty syczą, szumią, tykają, gwizdzą, dzwonią itp.),
- naśladowanie nietypowych odgłosów, na przykład dźwięku darcia papieru, szumu wody, skrzypienia furtki, otwierania drzwi kluczem,

4. Różnicowanie dźwięków:

- określanie dźwięków za pomocą jednego wyrazu z podanych par: krótki/długi, cichy/głośny, jeden dźwięk/kilka dźwięków, szybki/wolny,
- do określania dźwięków można wykorzystać nagrania lub instrumenty- dziecko z zasłoniętymi oczami określa dźwięk wykorzystując podane powyżej przykłady określeń,
- odtwarzanie rytmów na bębenu w sekwencjach: cichy-głośny-cichy-głośny; cichy-cichy-głośny-głośny itp.

5. Uwaga i pamięć słuchowa:

- dziecko i dorosły bawią się naprzemiennie w zapamiętywanie ciągu wyrazów (dla dziecka 5-letniego - 5 wyrazów, natomiast dla 6-latka - 6 wyrazów),
- dziecko otrzymuje kartkę i ołówek- dorosły przekazuje dziecku instrukcję, np.: Na dole kartki narysuj koło, a u góry dwie kreski; zadaniem dziecka jest dokładne wysłuchanie polecenia i wykonanie go,
- dorosły wypowiada pierwsze słowo zdania, dziecko drugie, dorosły trzecie - ułożone zdanie należy dokładnie powtórzyć,
- dorosły wymyśla śmieszne zdanie (5- lub 6-elementowe), a zadaniem dziecka jest jego powtórzenie,
- czytanie książek - dziecko ma zasłonięte oczy, a następnie po wysłuchaniu tekstu odpowiada na pytania (długość tekstu dobiera się indywidualnie do możliwości percepcyjnych dziecka).

Propozycje ćwiczeń dla dzieci młodszych przedstawiliśmy w [Numerze 7](#).

Ćwiczenia oddechowe cz. 2

Tak jak obiecaliśmy prezentujemy Państwu drugą część propozycji ćwiczeń oddechowych. (Pierwszą znajdziecie Państwo w [Numerze Specjalnym 1](#)). Wszystkie można wykorzystać jako tzw. „lekcję ciszy”, gdy grupa jest zbyt głośna lub niespokojna. Oczywiście zawsze należy zachować zasady bezpieczeństwa (patrz ramka na następnym stronie).

Pozycja: Siad skrzyżny, kończyny górne w górę (nad głową) + maksymalny wdech nosem.

Ruch:

1. Jak najdłuższy wydech przez usta + skłon tułowia w przód z dotknięciem dłońmi do podłogi.
2. Wdech + ramiona wracają w górę (można trzymać w rękach np. misia i urządzić mu wesołe miasteczko).

Pozycja: Siad skrzyżny, ramiona w górę, dłonie trzymają np. długą sznurówkę, wstążeczkę, długi kij + maksymalny wdech nosem.

Ruch:

1. Jak najdłuższy wydech przez usta + zgięcie w stawach łokciowych w taki sposób, aby trzymany przedmiot znalazł się za łopatkami (stawy łokciowe obniżają się).
2. Wdech + ramiona w górę (dobrze, jeśli użyty przedmiot będzie twardy – umożliwi to lepszą korekcję postawy, ściągnięcie łopatek).

Inne propozycje:

- Zabawa w dmuchanie małych piłeczek z bibuły, np. rzucamy kolorową kostką i zdmuchujemy ten kolor bibułki, który nam wypadł na kostce.
- Umieszczanie piórek na różnych przedmiotach / częściach ciała i zdmuchiwanie ich np. z ramienia mamy.

ZASADY BEZPIECZEŃSTWA:

- Zawsze wykonujemy wdech przez nos, wydech przez usta. Wydech powinien być 2-3 razy dłuższy niż wdech. Wdech staramy się brać w taki sposób, aby wypuklił się brzusek (natomiast ramiona nie powinny się unosić), przy wydechu powinien zmniejszyć swoją objętość.
  - Zaleca się wykonywanie kilku powtórzeń ćwiczenia oddechowego.
  - Ćwiczenia nie powinny trwać dłużej niż kilka minut. Można za to je powtarzać 2-3 razy w ciągu dnia.
  - Nie wolno przesadzać z ilością powtórzeń ćwiczenia! Może to spowodować hiperwentylację (między innymi ból oraz zawroty głowy, zaburzenia widzenia i przyspieszenie rytmu serca).
-
- Leżąc tyłem, dorosły rzuca piórka nad twarzą dziecka, zadaniem dziecka jest dmuchnąć na piórko, aby nie dotknęło jego twarzy.
  - Zdmuchiwanie prawdziwej świeczki.
  - Dmuchanie na wiatraczek.
  - Dmuchanie baniek mydlanych.
  - Dmuchanie przez słomkę do np. szklanki z wodą – robienie bąbelków **Płyn nie powinien być roztworem substancji chemicznej, np. wody z płynem do mycia naczyń, bo istnieje możliwość napicia się jej!**
  - Dmuchanie na papierowy stateczek umieszczony na wodzie, tak aby odpłynął.
  - Dmuchanie na wstążkę trzymaną przed twarzą tak, aby nie opadała.

W tym miejscu przedstawiamy, krótkie omówienie najważniejszych aktów prawnych regulujących pracę placówek oświatowych. Tym razem to: **USTAWA z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela** wraz z późniejszymi zmianami (stan na 5.10.2021). Określa ona:

- **kto podlega i nie podlega ustawie**
(Rozdział 1, art.1-2)
- **definicje i pojęcia używane w Ustawie**
Rozdział 1, art. 3)
- **zarys współpracy ze związkami zawodowymi nauczycieli**
(Rozdział 1, art. 4)
- **obowiązki nauczycieli i dyrektora**
(Rozdział 2, art. 6-7)
- **wymagania kwalifikacyjne wobec nauczycieli oraz organy właściwe do ich określania**
(Rozdział 2, art. 9)
- **drogę awansu zawodowego nauczycieli**
(Rozdział 3a, art. 9a-9w)
- **w jaki sposób są zatrudniani nauczyciele**
(Rozdział 4, art. 10-28)
- **kto określa, co jest niezbędne w pracy nauczycielowi i kto ma zapewnić odpowiednie warunki pracy**
(Rozdział 5, art. 29)
- **zasady wynagradzania nauczycieli oraz zasady przyznawania nagród i odznaczeń**
(Rozdział 5, art. 30-42c, Rozdział 6, art. 47-51)
- **uprawnienia socjalne i zasady przyznawanie urlopów**
(Rozdział 7, art. 53-70)

- **zasady finansowania szkoleń i dokształcania się zawodowego nauczycieli**
(Rozdział 7a, art. 70a-70d)
- **zasady przyznawania urlopu dla podratowania zdrowia**
(Rozdział 8, art. 72-73)
- **kiedy jest Dzień Edukacji Narodowej i co on oznacza**
(Rozdział 9, art. 74)
- **zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej, w tym rodzaje kar i informacje o dostępie do nich**
(Rozdział 10, art. 75-85z)
- **zasady przyznawania świadczeń emerytalnych nauczycielom**
(Rozdział 11, art. 86-90)
- **w jaki sposób rozumieć niektóre z jej postanowień, gdy zachodzą szczególne przesłanki lub warunki**
(Rozdział 11a, art. 91a-91d)
- **przepisy przejściowe i końcowe**
(Rozdział 11, art. 94-102)

Tekst ujednoczony Ustawy znajduje się pod adresem:

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19820030019/U/D19820019Lj.pdf>

Obecnie trwają prace nad nowelizacją Ustawy, które powinny się skończyć do kwietnia, by nowy rok szkolny mógł być zaplanowany wg nowych przepisów. Spornymi kwestiami są: liczba godzin obowiązkowo spędzanych w szkole, podwyżki wynagrodzeń oraz likwidacji niektórych dodatków i nowej ścieżki awansu zawodowego. Proponowane zmiany mają też dotyczyć sposobu oceny pracy nauczycieli. Negocjacje wciąż trwają i na początku roku powinniśmy zobaczyć pewne konkrety, by jak planuje Ministerstwo zdążyć uchwalić prawo przed czasem tworzenia nowych arkuszy organizacyjnych określających zasady funkcjonowania szkół i przedszkoli w roku szkolnym 2022/23.

- ☒ Jesteś z małej miejscowości.
- ☒ Prowadzisz przedszkole, punkt przedszkolny, fundację, świetlicę.
- ☒ Chcesz pochwalić się swoją działalnością.
- ☒ Szukasz miejsca na reklamę a nie masz na nią pieniędzy.
- ☒ Czytasz nasze czasopismo.

Zapraszamy do współpracy

Nasza oferta

Twoje działanie

Reklama Państwa placówki
na stronie
www.czasdziecinstwa.com.pl
(bez linku zwrotnego)

Wyślij do nas emaila na adres
debinski@czasdziecinstwa.com.pl
z opisem swojej placówki
oraz max. 1 zdjęciem
i krótką informacją co Ci się podoba
w naszym czasopiśmie.

Reklama Państwa placówki
na stronie
www.czasdziecinstwa.com.pl
(z linkiem zwrotnym)

Umieść na swojej stronie link do
czasopisma „Czas Dzieciństwa” oraz
wyślij do nas emaila na adres
debinski@czasdziecinstwa.com.pl
z opisem placówki
oraz max. 3 zdjęciem
i krótką informacją co Ci się podoba
w naszym czasopiśmie.

Reklama Państwa placówki
w czasopiśmie
„Czas Dzieciństwa”
oraz w naszych mediach
społecznościowych.
(z linkiem zwrotnym)

Regularnie umieszczaj na własnej
stronie link do nowego numeru
czasopisma „Czas Dzieciństwa”
oraz wyślij do nas emaila na adres
debinski@czasdziecinstwa.com.pl
z opisem placówki
oraz max. 3 zdjęciami
i krótką informacją co Ci się podoba
w naszym czasopiśmie.

Publikację artykułów
prezentujących Dobre
Praktyki Pedagogiczne we
wszystkich naszych mediach.

Wyślij do nas emaila z treścią artykułu
na adres
debinski@czasdziecinstwa.com.pl
(liczba zdjęć i treść do uzgodnienia).

Szczegóły na stronie Fundacji w zakładce **Współpraca**. Wszelkich dodatkowych informacji udziela też pan Marcin Dębiński pod numerem telefonu 226635521.

W tym numerze wykorzystaliśmy

Grafiki Public Domain (z pixabay.com)

Ilustracja na okładce

Autor: nieznany (użytkownik 647980)

Pięciolinia (str. 14)

Autor: Monika Grafik (maciej326)

Dłoń (str. 15)

Autor: Eduardo RS (Edurs34)

Czapka (str.16)

Autor: OpenClipart-Vectors

Plakat Dzień Puchatka (str. 17)

Autor: Vinson Tan

Plakat Dzień Babci i Dziadka (str. 17)

Autor: Manoel de Oliveira

Plakat Dzień Pizzy (str. 25)

Autor: Bruno Marques Designer

Plakat Dzień Zebry (str. 25)

Autor: Bernd (Cuyahoga)

Plakat Dzień Dinozaura (str. 25)

Autor: Enrique (ELG21)

Reklama (str. 29)

Autor: Mohamed Hassan

Ten numer ukazał się

2

stycznia

WYDAWCA

Fundacja Anny Florek
CZAS DZIECIŃSTWA

ul. Wolumen 3
01-912 Warszawa
tel. 226635521

Zdjęcie okładki (s. 11) pochodzi z książki pod red. A. Młynarczuk-Sokołowskiej, K. Potoniec i K. Szostak-Król „Przygody Innego. Bajki międzykulturowe na rzecz integracji dzieci cudzoziemskich”. Białystok 2015, Wyd. Fundacja Dialog, Fundacja Uniwersytetu w Białymstoku

Odwiedź nas na:

www.czasdziecinstwa.com.pl/publikacje/nasz-miesiecznik/

[www.fb.com/czasdziecinstwa](https://www.facebook.com/czasdziecinstwa)

Nasza Redakcja:

Marcin Dębiński – Redaktor naczelny. Odpowiedzialny za skład miesięcznika oraz wywiady, kącik naukowy, recenzje książek, gry planszowe i poradnik awansowy.

Pedagog, nauczyciel wychowania przedszkolnego, ponadto inżynier, absolwent SGGW i WSP ZNP. Współpracował z warszawskimi uczelniami wyższymi prowadząc ćwiczenia ze studentami. Autor publikacji na temat edukacji i wychowania. W 2015 roku nagrodzony Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Martyna Witkowska - Odpowiedzialna za dział porad fizjoterapeutycznych.

Fizjoterapeuta, hipoterapeuta. Dyplomowany terapeuta PNF, NDT Bobath, SI, Fits. Członek komisji egzaminacyjnej Polskiego Towarzystwa Hipoterapii, Członek Stowarzyszenia Fizjoterapia Polska. Konsultuje zajęcia fizjoterapeutyczne dla dzieci w Społecznym Przedszkolu Integrycyjnym oraz prowadzi zajęcia dla dzieci i dorosłych w prowadzonej przez siebie firmie Martimed.

Monika Rosińska - Odpowiedzialna za dział „Okiem Psychologa”

Psycholog, oligofrenopedagog, pedagog Montessori, certyfikowany terapeuta behawioralny PSTB, certyfikowany terapeuta motywujący PTTM, absolwentka rocznego szkolenia z zakresu terapii poznawczo-behawioralnej, Należy do Polskiego Stowarzyszenia Terapii Behawioralnej (PSTB), Polskiego Towarzystwa Terapii Motywującej (PTTM). W 2020 roku Nagrodzona Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Agata Lange - Odpowiedzialna za dział logopedyczny.

Logopeda, absolwentka UW na kierunku logopedia ogólna i kliniczna ze specjalizacją nauczania języka polskiego realizowanym wspólnie z Warszawskim Uniwersytem Medycznym. Swoje doświadczenie zdobywa w pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną w ośrodku specjalnym oraz na licznych praktykach w warszawskich placówkach oświatowych oraz medycznych, w których przeprowadza diagnozę i terapię zarówno dzieci, jak i dorosłych w zakresie logopedii ogólnej i neurologopedii.

Katarzyna Hamerlak - Odpowiedzialna za dział behawioralny.

Oligofrenopedagog, superwizor terapii behawioralnej, psycholog, autorka publikacji na temat terapii behawioralnej. Certyfikowany terapeuta behawioralny PSTB. Odbiła staż w Princeton Child Development. Prowadzi szkolenia z zakresu stosowanej analizy zachowania. Koordynuje terapię behawioralną w Przedszkolu i w Punkcie Konsultacyjnym Fundacji CZAS DZIECIŃSTWA.

Beata Oraniec - Odpowiedzialna za dobór materiałów i korektę merytoryczną.

Surdopedagog, pedagog Montessori, autorka publikacji na temat edukacji przedszkolnej. Współpracowała z warszawskimi uczelniami wyższymi prowadząc ćwiczenia ze studentami. Za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania została w 2015 roku nagrodzona Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Anna Gromadzka - Odpowiedzialna za dobór materiałów i korektę merytoryczną.

nauczycielka wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego, pedagog specjalny, autorka publikacji na temat edukacji przedszkolnej, przyjaznej adaptacji dzieci i współpracy z rodzicami. Prowadzi zajęcia ze studentami warszawskich uczelni pedagogicznych. W 2014 roku nagrodzona Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

